

Además, en vez de dar traslado el protectorado directamente de la documentación a los organismos que había indicado el solicitante, le dijo que lo hiciera él.

El protectorado también exigió a la fundación que presentase las cuentas relativas a los ejercicios 2012, 2013. Le pidió el plan de actuación del año 2014. Pero lo cierto es que, una vez hecho este requerimiento, desde la propia fundación se le solicitó una ampliación del plazo de presentación de dicha documentación, que le fue concedido un año más tarde, en febrero de 2015.

Y ahí acabó ya toda la gestión realizada desde el Consell.

Como muy bien usted sabe, meses después ya se incoaron acciones legales sobre un tema en el que estaban vinculadas operaciones a las que se refería esta denuncia.

Nosotros lo que hemos hecho ha sido requerir, nuevamente, a esta fundación para la aportación de esta documentación que..., además, diciendo expresamente que su no contestación se entenderá como que no aportan nada y se van a adoptar las medidas dentro del ámbito de actuación de competencia que corresponde al protectorado, que, como muy bien usted sabe, ahora mismo, teniendo en cuenta que hay un procedimiento penal abierto vinculado con todas estas presuntas facturas falsas, nosotros no podemos investigar. Pero lo que sí que vamos, desde luego, es a evaluar la situación contable. Y todo aquello que consideremos que, además, pueda ser constitutivo de infracción penal, será remitido a la fiscalía, que sabe, perfectamente, que tenemos la máxima decisión de colaborar con la administración de justicia en la persecución de cualquier ilícito penal.

Muchas gracias. (*Aplaudiments*)

La senyora vicepresidenta primera:

Gràcies, senyora consellera.

Pregunta 399, que formularà la il·lustre diputada senyora Mónica Álvaro, del Grup Parlamentari Compromís, al conseller d'Hisenda i Model Econòmic.

La senyora Álvaro Cerezo:

Moltes gràcies, vicepresidenta.

Senyor conseller.

Aquest no és un tema del qual ens agradaria parlar, però no podem deixar de preocupar-nos per la incertesa que continua pesant sobre el nostre territori per les investigacions que s'estan obrint, també a nivell europeu, sobre la corrupció que va regnar durant anys, quan governava el Partit Popular.

El cas és que, com vosté sabrà, el passat 17 de març es va reunir l'intergrup de transparència, lluita contra la corrupció i crim organitzat del Parlament Europeu per a analitzar, per una banda, el presumpte finançament il·legal del Partit Popular en la campanya de les eleccions europees de 2014 i, per altra

banda, la possibilitat que diversos fons europeus s'hagen vist involucrats en la trama de les comissions il·legals.

L'intergrup ha traslladat ja aquest tema a la comissaria de justícia de la unió per fer el seguiment de les decisions que ha adoptat la Comissió Europea fins ara. I, de fet, el passat mes de febrer, la comissió ja va mostrar la seua preocupació al govern espanyol perquè es pogueren haver vist compromesos fons europeus, ja que, segons les informacions, indiquen que la trama operava el 3% d'empreses vinculades a la construcció, manteniment d'escoles, hospitals i centres de salut. Estem parlant, novament, d'Imelsa, de CIEGSA i altres casos que afecten el Partit Popular valencià, ara no sols investigats a nivell autonòmic i estatal, sinó també a nivell europeu. Se van quedar els diners dels valencians, de les valencianes, però també sembla ser que de tota Europa.

Respecte a la campanya de les eleccions europees, segons les investigacions que s'estan realitzant, hi ha indicis que els dirigents del Partit Popular cobraven, presumptament, comissions del 3% a canvi de contractes que anirien a finançar actes del partit.

Una campanya, la de les europees, on La Generalitat, presidida aleshores per Francisco Camps, rebaixava, per exemple, el 90% del lloguer de l'Àgora per a un acte del Partit Popular; de 40.000 passaven a llogar el recinte per només 5.000 euros, i així guanyaven eleccions.

Una campanya que, si tot açò es demostra, suposaria una estafa a la ciutadania i a la democràcia i caldria, inclús, qüestionar-se la legitimitat dels resultats que van permetre al Partit Popular tindre setze eurodiputats i, finalment, col·locar el seu cap de llista, Arias Cañete, com a comissari d'energia i medi ambient. I, per si tot açò fóra poc, ara la dona d'Arias Cañete apareix en els papers de Panamà; i, mira per on, que a molt gent això no li sorprèn.

Miren, senyories, estem davant d'un greu problema. La ciutadania n'està farta. Segons el baròmetre del CIS del mes d'abril, la corrupció és, amb un 44%, el segon problema principal per a Espanya.

Canviar el mapa de la corrupció que hem heretat, eixe és el propòsit. Però ho tenim molt difícil, quan hi ha qui utilitza l'aforament per fugir de la justícia, qui tapa els corruptes entre les seues files, qui no defén la democràcia radical. I és que no tots som iguals, malgrat alguns s'empenyen en dir-ho. No tots som iguals i molts ho demostrem tots els dies.

«En ningún otro sitio, los efectos de la crisis y la corrupción son más visibles que en la Comunidad Valenciana.» Això deia de nosaltres la prestigiosa cadena britànica, la BBC. *The Guardian* o *Le Figaro*, a França, també parlen del País Valencià com a mal govern.

I és que ací, senyories, ací hem patit mordassa, ací hem patit usura, ací hem patit tirans i senyors que anaven presumint amb un carnet del Partit Popular, i en això es pensaven totpoderosos.

Però nosaltres estem ací per a fer les coses bé, per a ser el canvi, i així ho reflectix també l'Acord del Botànic.

Per això, senyor conseller, m'agradaria saber quin és el posicionament que té el Consell respecte que l'intergrup

de transparència i lluita contra la corrupció, del Parlament Europeu, analitze el presumpte finançament il·legal del PP valencià, destapat arran del cas Taula.

Moltes gràcies. (*Aplaudiments*)

La senyora vicepresidenta primera:

Gràcies, senyora Álvaro.

Senyor conseller, quan vullga.

El senyor conseller d'Hisenda i Model Econòmic:

Senyora presidenta.

Com vosté, senyoria, m'agradaria que no haguérem de parlar d'estos assumptes. Però hem de treballar, hem de treballar per llavar la imatge del poble valencià diguent ben clar que una cosa és el nostre poble, clar, transparent, honest i treballador, i una altra la colla de delinqüents i de presumptes delinqüents vinculats al Partit Popular. (*Aplaudiments*)

En relació a la pregunta de sa senyoria respecte al posicionament del Consell, arran de la investigació que fa intergrup de transparència i lluita contra la corrupció, del Parlament Europeu, derivada de l'operació Taula, m'agradaria començar fent menció d'una frase del famós film *Cavallers sense espasa*, de James Stewart. Venia a dir: «La llibertat, la llibertat i la veritat són massa valuoses com per a estar soterrades.» I en este magnífic *oscaritzat* llargmetratge, dirigit per Frank Capra, en 1939, es posa l'accent en una trama plena de corrupció, lligada als interessos d'alguns polítics i oligarques empresarials, on allò que pretenen és enriquir-se i mantindre el seu *statu quo* dins de l'establishment nord-americà, fins que el protagonista, Jefferson Smith, encarnat per James Stewart, descobreix i denuncia este escàndol polític.

Sovint resulta cridaner com la realitat moltes vegades supera la ficció, i fins i tot setanta anys després.

En este sentit, i tornant a la pregunta de sa senyoria, considerem important que una iniciativa així siga presentada davant d'una instància del Parlament Europeu, com és l'intergrup de transparència i lluita contra la corrupció, perquè el presumpte finançament il·legal del Partit Popular de la Comunitat Valenciana ha sumat molts, molts punts a la ja hipoteca reputacional que patim i que s'ha deixat notar en diferents àmbits, com per exemple les polítiques europees, que constitueixen un instrument financer fonamental per a la Comunitat Valenciana. Presumpte finançament il·legal, d'altra banda, tant a nivell local, provincial i autonòmic que ha enriquit, ahora, les butxaques d'uns pocs, gràcies als pessics del 3%.

De confirmar-se tot açò, tot este entramat, parlaríem d'un clar dopatge i d'una situació de tremenda injustícia a l'hora de presentar-se en les campanyes electorals, donat que no es partiria en les mateixes condicions d'igualtat.

En altres paraules, estariem parlant d'una adulteració de les regles de joc democràtiques, per la qual cosa l'infractor

sempre juga amb unes condicions de privilegi respecte als adversaris polítics, amb l'objectiu, finalment, de mantindre el seu *statu quo* inalterat el major temps possible.

Així, els governs esguitats per la corrupció i les enganyifes són un exemple d'unes pràctiques que perjudiquen, de bon grau, la nostra qualitat democràtica i deixen una carta de presentació a Europa molt negra, molt negra, deixant palesa la preocupació de les institucions europees al voltant de tots els escàndols, com vosté ha dit, que estan eixint a la llum en este moment.

El Consell està posant tots els esforços al seu abast per corregir esta imatge el més aviat possible. Perquè, per a nosaltres, les bones pràctiques i la transparència són i seran pilars fonamentals de l'activitat política.

En altre ordre de coses, la corrupció té un cost que repercuteix en el benestar de la ciutadania. He de dir que n'hi han experts que valoren la corrupció quasi en un 4% del PIB, que no és qualsevol cosa.

Les greus negligències del Partit Popular han contaminat contractacions administratives, programes de subvencions, actuacions públiques que van conduir a la suspensió del programa operatiu del fons social europeu, un programa dirigit a la creació d'ocupació, a la creació d'ocupació, a millorar la formació i l'ocupabilitat dels col·lectius més desfavorits i a crear itineraris d'inserció i inclusió social. Això és el que la corrupció també, directament, ha afectat els valencians i les valencianes, els joves valencians i les joves valencianes que tenien més necessitat de polítiques actives de formació i d'inclusió social de La Generalitat.

La suspensió de l'esmentat programa operatiu va suposar la congelació de pagaments per import de 60 milions d'euros, quantitat que ha quedat alliberada, després d'aconseguir l'actual govern valencià l'alçament de dita suspensió, gràcies a arreglar també el desfici administratiu que havia fet el govern del Partit Popular.

En definitiva, és important, per això, la iniciativa. I és d'agrair, i és d'agrair, perquè ha de repercutir positivament en la percepció que des de les institucions europees, i molt assenyalamet des del depositari de la sobirania europea, és a dir del Parlament Europeu, es tinga de la Comunitat Valenciana.

El punt d'inflexió que representen les actuals polítiques públiques valencianes ha de visualitzar-se com a element que contribuïska a alçar eixa hipoteca reputacional que tant està costant a tots els valencians,...

La senyora vicepresidenta primera:

Senyor conseller...

El senyor conseller d'Hisenda i Model Econòmic:

...les conseqüències de les quals són doblement penoses –i acabe, senyora presidenta–, penoses doblement: primer,

perquè llastren les potencialitats de la nostra comunitat; i, segon, perquè han sigut els més vulnerables els qui han patit els seus efectes amb major intensitat.

Moltes gràcies. *(Aplaudiments)*

La senyora vicepresidenta primera:

Gràcies, senyor conseller.

A continuació, pregunta número 413, que formularà el diputat César Jiménez, del Grup Parlamentari Podemos-Podem, a la vicepresidenta i consellera d'Igualtat i Polítiques Inclusives.

Senyor Jiménez, quan vullga.

El senyor Jiménez Doménech:

Gràcies, senyora presidenta.

Senyora consellera i vicepresidenta, vosté ens ha informat, en diferents ocasions, de l'elevat número d'avaluacions de persones en situació de dependència pendents de gestionar, així com del treball i les dificultats de la seua conselleria per disminuir aquest volum pendent en els recursos amb què comptava.

Entre les seues queixes, ha expressat la insuficient plantilla disponible per a afrontar aquesta tasca. Per la qual cosa, entenem que estiga treballant en solucions per a incrementar el número de persones avaluadores.

En informacions aparegudes en premsa, a principis de legislatura, aquestes xifres d'avaluacions sense tractar se comptaven en 45.000 expedients. I, des de la seua conselleria, ben prompte anunciaven mesures per reduir aquesta problemàtica.

Per tant, huit mesos després, li pregunte, ¿quines són les mesures concretes pensades per tal d'incrementar el número de persones encarregades de gestionar este alt volum d'avaluacions pendents de revisar?

Gràcies.

La senyora vicepresidenta primera:

Gràcies, senyor Jiménez.

Senyora vicepresidenta, quan vullga.

La senyora consellera d'Igualtat i Polítiques Inclusives:

Gràcies, senyora presidenta.

Bona vesprada, senyories.

Gràcies per la seua pregunta.

Efectivament, ara parlem dels qui han pagat, les persones vulnerables de les quals adés parlava el conseller, no?

El primer que vàrem fer quan vam aplegar a la conselleria, òbviament, era diagnosticar la situació. I la situació és que a 31 de juliol, efectivament, n'hi havia 45.978 persones, eixes 45.000 a què feia vosté referència. Expedients, persones, expedients en llista d'espera, dels quals hi havia 12.116 pendents del procés de tramitació de valoració; 27.941 valorats sense proposta PIA, i 5.921 amb PIA, però sense resolució. En este moment tenim 13.234 expedients pendents de valoració.

Què ens trobarem també? Dihuit persones que havien d'atendre tots estos expedients, els de la valoració. Però en realitat una persona estava de baixa, i dos sense professions ni socials ni sanitàries. Un mestre i una historiadora. Per tant, a efectes pràctics només contàvem amb quinze persones a fer les valoracions de dependència: cinc a Alacant, dos a Castelló i huit a València per a fer front a este volum. Què vàrem plantejar? Que calia fer un canvi de sistema, el que havíem defensat ací també la legislatura anterior.

I és que el sistema mal muntat, perquè el sistema se munta a través d'una empresa interposada, que és Avapsa, per a poder contractar de manera impune, com aixina ho va dir el Tribunal Superior de Justícia a la Comunitat Valenciana, sense mèrit, sense concurrència lliure, sense capacitat, poder contractar aquells que els vingueren millor als governants, en compte de vehicular-ho a través dels serveis socials de base, com ho havien fet la majoria de comunitats autònomes i aquelles sobretot que tenen notable quan els avaluen els sistemes de dependència, com per exemple Castella i Lleó, perquè ningú pense que açò és un tema partidista.

Què vàrem dir? Anem a vehicular-ho a través dels servicis socials de base. Per què? Perquè això és multiplicar les valoracions, i ahí estan els treballadors i treballadores socials que treballen en la base, que coneixen les persones i que coneixen les seues problemàtiques. I això suposa multiplicar els avaluadors i avaluadores que tenim ara. Però, clar, no és el mateix muntar-ho des de zero que haver de pegar-li la volta a un sistema que està mal muntat des de l'inici, quan ja tens 45.000 persones que, tenint dret, quasi 46.000, que tenint dret, no estan dintre del sistema de dependents.

Aleshores, ara, la primera fase serà en Alacant, on anem a pegar-li la volta, sent a més un moment de transició on no podem parar les avaluacions que estem fent per a introduir la gent dintre del sistema, els que ja tenen la valoració feta, però on hem d'assentar també les bases perquè en el futur pugam viure en un país on una persona en situació de dependència fa la sol·licitud i en els terminis marcats per la llei se l'avalua i entra dintre del sistema. I això òbviament no ho anem a aconseguir en el primer any de legislatura, però jo espere que quan acabe esta legislatura eixe sistema ja estiga funcionant i el tap d'eixes 45.000 persones ens l'hàgem pogut llevar de damunt en tres anys.

Moltes gràcies. *(Aplaudiments)*

La senyora vicepresidenta primera:

Gràcies.